

नकेवलं काष्ठतपस्विवत्कामादित्यागमात्रेण उच्छास्त्रवर्ती सिध्यतीत्याह यइति शास्त्रविधिशास्त्रेण इष्टसाधनतया ऽनिष्टसाधनतया च ज्ञापितं ब्राह्मणो यज्जेत न सुरां पि वेदित्यादिना विहितं निषिद्धं च उत्सृज्य विहितम
करणेन निषिद्धमाचरणेन च उत्सृज्य यो वर्तते कामकारत इच्छया सः सिद्धिचित्तशुद्धिसुखं वैराग्यादिजनितां नृत्तिपरांगतिं मोक्षं च नावाप्नोति ॥ २३ ॥ यस्माच्छास्त्रातिगः शुल्क्यादिकं त्रयं नामोतितस्मात्तेतवशु
त्थ्यादिकामस्य शास्त्रमेव प्रमाणं किं कार्यं किं न कार्यमित्यस्यां व्यवस्थायां एवं ज्ञात्वा शास्त्रं इदं कर्तव्यमिदं न कर्तव्यमिति शासनं वेदाज्ञारूपं विधानं च तदुल्लंघने प्रतिसमाधानं अग्निहोत्राद्यकरणे ऽयं दोषस्तत्परिहारार्थमिदं कृच्छ्रादिकं प्रायश्चित्तं ब्रह्महत्यादिकरणे ऽयं दोषस्तत्परिहारार्थमिदमश्वमेधादि अन्यद्वा प्रायश्चित्तं शास्त्रं च विधानं च ताभ्यामुक्तं कर्म इह मनुष्यलोके कर्तुमर्हसि लोकांतरे कर्मत्वनधिकारं दर्शयितुमिहे
त्युक्तं तदेवं शास्त्रानुवर्तिन एव चित्तशुद्ध्यादिकं नान्यस्येति सिद्धं ॥ २४ ॥ इति भीष्मपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये पेशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ४० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
तस्माच्छास्त्रं प्रमाणं तइति प्रश्नबीजमुपलभ्यार्जुन उवाच यइति येषुरुषाः शास्त्रविधिं शास्त्रपदेनात्र श्रुतिसदाचारकुलाचारागृह्यं सर्वेषां तेषां धर्मप्रमाणत्वात् तत्र यो धिगतो विधिर्विधेयं तदुत्सृज्य सर्वात्मना परित्य

यः शास्त्रविधिमुत्सृज्य वर्तते कामकारतः ॥ न स सिद्धिमवाप्नोति न सुखं न परांगतिं ॥ २३ ॥ तस्माच्छास्त्रं प्रमाणं ते कार्याकार्यव्यवस्थितौ ॥ ज्ञा
त्वा शास्त्रविधानोक्तं कर्म कर्तुमिहार्हसि ॥ २४ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्म० श्रीमद्र० देवासुरसंपद्विभागयोगो नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥
पर्वणितु चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ७ ॥ अर्जुन उवाच येशास्त्रविधिमुत्सृज्य यजंते श्रद्धयान्विताः ॥ तेषां निष्ठा तु कारुण्यस
त्वमाहोरजस्तमः ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच त्रिविधा भवति श्रद्धा देहिनां सा स्वभावजा ॥ सा त्विकी राजसी चैव तामसी चेति तां शृणु ॥ २ ॥

ज्ययजंते पूजयंति तात कूपादीन् मत्पित्राकृतो यंकूपो गंगाशतादप्यधिको त्रैवस्नानपानावगाहनपरिचर्याप्रदक्षिणप्रक्रमणरूपादेतस्ते वनादहमिष्टं फलं अवश्यं प्राप्स्यामीति तच्च दृढतरया श्रद्धयान्विताः संतस्तेषां नि
ष्ठा इयं काकीदृशी किं सत्त्वं सा त्विकी वापि त्रैक्ये रूपे श्रद्धाधिक्यदर्शनात् किं राजः राजसी वा तेषां निष्ठा शास्त्रातिक्रमेण कामकाररूपत्वात् अहो इति प्रश्ने किं तमः तामसी वा सा निष्ठारंगेरजतधीरिवा शास्त्री याया अन्पे
महत्त्वबुद्धेर्विपर्यासरूपाया दर्शनात् यदपि तु भाष्ये दृढव्यवहारदर्शनादेव श्रद्धाधानतया देवादीन्यजंत इत्युक्तं तत्राप्यविगीत एव दृढव्यवहारो ग्राह्यः अविगीते स्मिंस्तामसत्वादिशंकाया अयोगात् ॥ १ ॥ एवं सा
मान्यतः पृष्टे सामान्यमेवोत्तरं श्रीभगवानुवाच त्रिविधेति स्वभावः प्राग्भवी यौ धर्मा धर्मो ततो जातास्वभावजा यदि प्राग्भवे सा त्विकी देवतापूजादि धर्मो ऽनेनानुष्ठितस्तर्हितस्य शुद्धसा त्विक्येव श्रद्धा भवति यदि रा
जसो यक्षादिपूजारूपस्तर्हि राजस्येव यदि तामसो भूतप्रेतादिपूजारूपस्तर्हि तामसी श्रद्धा भवति एवं त्रिविधा श्रद्धा देहिनां देहाभिमानवतां भवति तां मया व्याख्यास्यमानां शृणु ॥ २ ॥